

Siams Vadefugle.

II. Charadriidae (Arenariinae, Calidriinae).¹⁾

Af A. JØRGENSEN.

(With a Summary in English: The Waders of Siam.

II. Charadriidae (Arenariinae, Calidriinae).²⁾

Arenariinae (Stenvendere).

Arenaria interpres interpres (L.).

♂ ad.	4/9	1924.	Lacon, Peninsular Siam.	V. 152.	N. 22.	T. 25.
♂ ad.	2/4	1927.	Meklong.	” 150.	” 21.	” 26.
♀ ad.	4/9	1924.	Lacon.	” 150.	” 24.	” 24.
♀ ad.	2/4	1927.	Meklong.	” 154.	” 22.	” 24.

De to fugle fra 4/9 er i slidte og falmede sommerdragter; hos hannen er der på ryggens midte nogle få mindre fjer fremme af den kommende vinterdragt, hos hunnen slet ingen vinterfjer endnu.

Fuglene fra 2/4 er i begyndende sommerdragt; denne er dog ikke endnu så vidt fremme, at enkeltheder kan bedømmes nøjere.

Af Stenvenderen er foruden nominatformen beskrevet den amerikanske race *A. i. morinella* (L.), der i sommerdragten har lysere overside; de røde partier har her større udbredelse. I min samling findes:

♂ ad.	27/5	1892.	Nantucket, Massachusetts.	V. 149.	N. 22.	T. 27.
♂ ad.	20/5	1934.	Grafton, North Dakota.	” 153.	” 21,5.	” 25,5.
♀ ad.	17/5	1876.	Chatham, Massachusetts.	” 147.	” 24.	” 27.
♀ ad.	8/1	1890.	Mc Intosh Co., Georgia.	” 154.	” 23.	” 27.

De to gamle hanner i friske sommerdragter har det røde på oversiden meget udbredt, navnlig på alle små og store vingedækfjer, og det er en tone lysere i farven end hos en række forårsfugle fra Grønland og et enkelt fra Island. Hos hunnen fra 17/5 ses intet, der tyder på mere rød rygfarve end hos nominatformen. Hunnen fra 8/1, Georgia, er i ren vinter-

¹⁾ Siams Vadefugle I fandtes i Dansk Orn. For. Tidsskr. **43**, 1949, p. 60-80.

²⁾ The English summary will appear at the conclusion of “The Waders of Siam” no IV, to be published in the fourth issue of Dansk Orn. For. Tidsskr. **43**, 1949.

dragt og viser derfor intet rødt. Mindre mål hos racen *mori-nella* ses ikke hos disse fire stykker.

Der er opstillet en anden race, *Arenaria interpres oahuensis* (Bloxham), ynglende i Østsibirien og Alaska, overvintrende på Stillehavssøerne og i Australien. Efter MATHEWS (1913—14, 3, p. 10) anføres:

“While Japanese birds are nearer European birds in the generally more black appearance, they are easily separable by the deeper chestnut colouring of the European birds, the Alaskan and Japanese birds being intermediate between the European and North American birds in this respect. As regards measurements the North American birds certainly average slightly less than the Alaskan and Japanese birds, but these also seem to be smaller than European birds...”.

Fra Japan findes i min samling:

♂ ad.	24/8	1926.	Rokugo-flod, Hondo.	V. 149.	N. 21.	T. 25.
♀ ad.	6/5	1925.	”	” 152.	” 22,5.	” 26.
♀ ad.	16/5	1927.	”	” 158.	” 22	” 25.

Hannen fra 24/8 er ikke så frisk i sin sommerdragt, at den er velegnet til sammenligning med fugle fra maj som de foranførte. De to hunner i frisk dragt viser næppe nogen forskel fra amerikansk og typisk form.

HARTERT mener ikke ved “*oahuensis*” at kunne påvise nogen forskel fra *A. i. interpres* og kan foreløbigt ikke godkende formen.

Der er en mulighed for, at de fire foreliggende siamesiske stykker kan være overvintrende fugle fra Østasien, og at de derfor vil kunne henregnes til den tvivlsomme form *Arenaria interpres oahuensis*; men fjerklædningens tilstand (sommerdragt dels ikke færdigudviklet i april, dels for afbleget i september) gør det umuligt at påvise sikre enkeltheder; der afstås derfor fra at opføre dem som denne usikre mellemform, men finder det rigtigst at betegne dem som nominatformen *Arenaria interpres interpres*, indtil frisk, velegnet materiale muligvis måtte forekomme.

Er rimeligvis en regelmæssigt forekommende gæst i Siam. På Malakkahalvøen viser den sig efter ROBINSON & CHASEN sparsomt; fugle i sommerdragt er samlede nær Singapore 5. maj.

Calidrinae (Ryler).

Calidris tenuirostris (Horsf.).

♂ ad.	28/3	1927.	Meklong.	V. 188.	N. 43.	T. 33.
♂ ad.	28/3	1927.	"	"	185.	45. " 37.
♀ ad.	29/3	1927.	"	"	194.	45. " 35.
♀ ad.	18/4	1929.	"	"	180.	42. " 35.
♀ ad.	28/3	1922.	Bandon.	"	183.	42. " 38.
♀ ad.	28/3	1922.	"	"	184.	44. " 35.
♀?ad.	28/3	1922.	"	"	185.	40. " 36.

Af disse er hunnen fra 18/4 1929 i vinterdragt med enkelte frembrydende sommerdragsfjer på ryggen; alle de øvrige er i sommerdragt, som synes at være fuldt udviklet for undersidens vedkommende; på ryggen ses hos nogle endnu nogle vinterfjer.

Denne ryleart er betydeligt større end Islandsrylen, *Calidris canutus*, og er ganske anderledes i tegning og farve. I sommerdragten er den røde farve indskrænket til store røde tværpletter eller tværbånd på nogle af skulderfjerene, men ikke på dem alle. Der dannes herved et rødt tegnet længdefelt på begge sider af ryggen; dennes midte har kun antydning af rødligt på nogle af fjersømmene, men er iøvrigt sortebrun med lysegrå fjerrande. Forhals og forbryst har meget tætstående brede, sortebrune tværpletter med lyse sømme; i vinterdragten på nævnte eksemplar fra 18/4 er disse ikke forsvundne, men meget smallere, sparsommere og lysere, godt svarende til fremstillingen hos MATHEWS (1913—14, 3, farvetavle 164).

Fra Japan haves til sammenligning 2 gamle fugle i slidt sommerdragt og 6 unge fugle (dr. KURODA coll.):

♂ ad.	11/8	1921.	Rokugo-flod, Hondo.	V. 173.	N. 42.	T. 35,5.
♀ ad.	3/6	1925.	"	"	198.	40. " 36.
3 ♂ juv.	8/9—2/10.		"	"	172—180.	41—44. " 35—37.
3 ♀ jun.	24/9—2/10.		"	"	173—185.	42—43,5. " 36—37.

Arten har på overgump og øvre haledækfjer samme tegning som *Calidris canutus*, idet fjerene er hvide med mørke, pilformede fjercentre, de yderste mod halen med mer eller mindre udviklede tværpletter.

Denne art, som har sit område i det nordlige Østasien, er påvist ynglende af J. KOREN ved mundingen af Kolymafloden i Østsibirien (SCHAANNING 1929, p. 38—39). Som vintergæst går

den langs Japans og Kinas kyster til Indonesien og Australien; i Siam synes den efter den foreliggende indsamlede række ikke at være nogen sjælden gæst; som så mange andre vadere forbliver den om foråret til sommerdragten er anlagt. Kendes også i mindre antal fra Forindien som overvintrende. Dr. ABBOTT samlede en ♂ ved Prahmon, Trang, 21. marts 1896 (RILEY). WILLIAMSON traf denne art i betydeligt antal ved Lat Yai ved Meklong i februar 1918 (RILEY 1938, p. 94).

Calidris canutus canutus (L.).

Af Islandsk Ryle findes tre stykker, alle i fuldstændig, ny-lig anlagt sommerdragt.

♂ ad.	²⁵ / ₄ 1929.	Meklong.	V. 164.	N. 30.	T. 29.
♂ ad.	²⁵ / ₄ 1929.	"	" 165.	" 32.	" 30.
♀ ad.	²⁴ / ₄ 1927.	Bang Hia, Menam.	" 163.	" 32.	" 31.

Den amerikanske form, *Cal. canutus rufa* (Wils.) er betydeligt lysere i farve end nominatformen; dette gælder særligt rygside, men også undersidens røde farve. 4 gamle fugle i frisk sommerdragt i min samling, ♂ ⁸/₅, ♂ ¹¹/₅, ♀ ⁸/₅, ♀ ¹¹/₅, South Carolina, viser særdeles tydeligt dette forhold ved sammenligning med nogle friske sommerdragter fra tilsvarende tid fra Frankrig og Island.

Fra Østsibirien er endvidere opstillet formen *Calidris canutus rogersi* (Mathews), overvintrende i Australien; dog synes dens selvstændighed at være betvivlet (se HARTERT 2, p. 1588). Den skal i farve nærmest staa midt imellem de to andre former, altså noget lysere end den typiske form.

Ved undersøgelse af de tre foreliggende siamesiske skind, som har fuldt udviklet sommerdragt, ses ingen tilnærmelse til amerikansk *C. canutus rufa*. Oversiden er nøjagtig lige så mørk i de sorte og røde partier som mine 3 franske sommerdragtskind; navnlig har de røde dobbeltpletter på hver side af skaf-tet på ryg- og skulderfjerene intet af den tydeligt gullige (orange) farve på mine 4 amerikanske skind (og i lidt mørkere tone på mine 2 eksemplarer fra Østgrønland; disse sidste 2 viser tydelig tilnærmelse til amerikanerne, uden dog at nå deres lyse gullige). De foreliggende siamesiske og franske skind har i langt mindre grad de meget brede lysegrå fjerrande og endsomme, som karakteriserer rygside på amerikanerne. På det

eneste islandske skind i frisk sommerdragt har de røde partier samme mørke farve; men denne er tillige udbredt som rande og endesømme på alle oversidens fjer; navnlig er overhovede, baghals og ryggens midterparti præget heraf; hele oversiden er stærkt rød; grå fjerrande ses ikke med undtagelse af nogle få af de lange skulderfjer.

Skind af racen *C. canutus rogersi* har ikke været til disposition; efter det foran anførte kan de 3 siamesiske eksemplarer dog ikke henføres til denne noget lysere form, da de er lige så mørke som gennemrejsende europæiske fugle af den typiske race. De er derfor opført som *Calidris canutus canutus*.

Calidris ferruginea (Pontoppidan).

Krumnæbet Ryle synes at være meget talrig som vintergæst i Siam at slutte efter de mange indsamlede eksemplarer; der foreligger fra årene 1922—29 ialt 38 ♂♂ og 46 ♀♀. Heraf er kun et enkelt skind, ♂ $\frac{7}{9}$ 1924, i ungfuglens dragt, alle andre er dels i ren vinterdragt, i overgang fra sommer- til vinter- (begyndelsen af september), fra vinter- til sommer- (fra $\frac{21}{3}$ til ind i april), og endelig i rene, frisk anlagte sommerdragter fra $\frac{19}{4}$ — $\frac{24}{4}$ fra Bang Hia (1927) og Meklong (1929). Ren vinterdragt ses endnu hos en ♂ fra $\frac{23}{4}$ fra Bang Hia. Begyndende sommerdragt, halvt fremme, ses hos flere fra $\frac{21}{3}$, $\frac{23}{3}$, $\frac{24}{3}$ 1927 fra Meklong.

Målene er: hanner: V. 125—135. N. 33,5—40. T. 27,5—32.

hunner: „ 125—135,5. „ 34—43. „ 26,5—33.

Af særlig interesse er de mange skind fra det tidlige forår, hvor sommerdragten begynder at komme frem og gennem en lang række overgange når frem til 10 skind i fuldt udviklet sommerdragt (anførte ovenfor). På hele undersidens stærkt røde, ensfarvede fjer ses særdeles tydeligt de fine, hvide fjerrande, der på et senere stadium hurtigt afslides. Enkelte af disse eksemplarer har tillige mørke tværlinier på undersidens røde farve, medens andre helt mangler disse. Samme variation ses som bekendt på danske skind fra juli og august i slidt sommerdragt.

Hunnerne er gennemgående noget lysere røde end hannerne.

Foruden nominatformen *C. ferruginea ferruginea* er opstillet formen *C. ferruginea chinensis* (Gray) med lokalitet Kina som

gennemrejsende, overvintrende i Australien. Denne østasiatiske race angives at være noget lysere end den typiske gennemrejsende i Europa. Man kunde formode, at *chinensis* måske kunde være den, der optræder så talrigt i Siam. Formentligt lader forskellen sig kun erkende på frisk anlagte sommerdragter fra foråret, ikke på de slidte og falmede fugle fra eftersommeren.

Den foreliggende række friske dragter fra Siam er i særdeles god stand og ret stor; men da arten vist meget sjældent trækker gennem Danmark om foråret, råder jeg ikke over noget som helst tilsvarende europæisk materiale fra denne tid; en sammenligning kan derfor ikke foretages for at se, om siameserne vilde vise sig lysere end europæere fra foråret. Sammenligning af de slidte og falmede fugle i sommerdragt fra august og september er uden værdi og giver intet påviseligt resultat. En sammenligning af rene vinterdragter, hvoraf der er mange i dadelløs fjertilstand fra Siam, lader sig heller ikke foretage, da tilsvarende europæisk og afrikansk materiale næsten ikke haves til rådighed, ligesom bedømmelsen af ungfugledragten falder bort. Der afstås derfor fra racebetegnelse.

HARTERT anfører (2, p. 1574): "Östlichere Vögel lassen sich von westlicherne *nicht* unterscheiden".

Calidris temminckii (Leisler).

♂ ad. ²⁵/₁ 1924. Meklong. V. 96. N. 17. T. 19.

I målene falder den sammen med en række europæiske eksemplarer samt en ♂ ad., vinterdragt, fra Assam. Fuglen er i ren vinterdragt. Raceforskelle er ikke påvist hos denne art. Synes at være en sjældnere gæst i Syd-Siam og på Malakka-halvøen.

H. G. DEIGNAN angiver i "The Birds of the Chiengmai Region" (DEIGNAN 1931, p. 172):

"Common in the winter of 1930—31 wherever there was water". DEIGNAN (1945, p. 124): "Temminck's stint is a common winter visitor [i Nord-Siam], at least to Chiang Mai and Chiang Rai Provinces, and doubtless occurs throughout our area. In the neighbourhood of Chiang Mai I recorded it only between November 1 (1935) and February 16 (1932), but I took a specimen at Chiang Rai on May 6, 1936, and another at Ban Mae Chai on May 9 of the same year. This little sandpiper is found in flocks, often of 50 or more individuals, upon the marches, at muddy places in the fields, and on the sandy bars and islands of the rivers."

Calidris ruficollis (Pall.).

10 ♂♂ Lacon, Meklong, Bang Hia. V. 97—103. N. 16—18. T. 18—20.
 6 ♀♀ " " " " " 101—102. " 17—19. " 18,5—20.

Fra Malajstaterne Selangor på Malakkahalvøens vestside findes ♂ og ♀ i vinterdragt. De har begge tarse 19 mm. En ♂, New South Wales, Australien, har T. 19,5. 2 ♀♀, Japan, har tarsens længde 19 og 20.

I min siamesiske række er 2 skind i ren, frisk sommerdragt:

♂ ad. $\frac{21}{4}$ 1927. Bang Hia ved Menam.

♀ ad. $\frac{17}{4}$ 1929. Meklong.

Flere er i begyndende sommerdragt i marts og april samt overgang fra sommer- til vinterdragt, resten er i ren vinterdragt. Ren ungfugledragt er ikke repræsenteret.

Rødstrubet Dværgryle kendes i sommerdragt let fra europæisk Dværgryle ved at hele struben og forhalsen er ensfarvet rustrøde til ned på kroen; hos den europæisk-vestasiatiske *C. minuta* er de tilsvarende partier hvide med gråbrune og rødlig pletter. I vinterdragt er der næppe nogen sikker forskel i farve. *C. ruficollis* har gennemgående lidt større vingelængde og lidt kortere mellemfod end *C. minuta*.

En række europæiske Dværgrylere, *C. minuta*, i min samling viser følgende mål:

V. 93—100. N. 16—19. T. 20—23.

Sammenholdt med foranstående mål på *C. ruficollis* ses forskellen godt, særligt i tarsens længde.

En ♂, $\frac{7}{1}$ 1901, fra Darbhanga, Bengalen, har mellemfod 21, altså stor; vinge 97. Da den er i ren, noget slidt vinterdragt, kan intet sluttes af farven; efter den ret lange mellemfod må den henføres til den vestlige art, *C. minuta*. Antageligt vil de to arter forekomme overvintrende nær hinanden i Indien.

De to Dværgrylere har dels været opfattet som to arter, dels som én art med to racer. Nu synes antagelsen af to selvstændige arter at være den herskende (HARTERT, J. L. PETERS, LØPPENTHIN i nyeste Danmarks-fortegnelse (1946)).

C. ruficollis synes at være almindelig gæst i Siam.

Calidris subminuta (Midd.).

♂ ad. vinterdragt	3/11 1926. Tachin.	V. 90. N. 15. T. 20.	Mellemtå 18,5-22.
♂ ad. "	24/2 1927. Petriu.	" 91. " 18. " 21.	" 19-23.
♂ ad. Beg. sommerd.	11/4 1927. Meklong.	" 91. " 17. " 22.	" 18,5-23,5.
♂ juv.	30/9 1923. Bangkok.	" 88. " 19. " 21.	" 18-22.
♀ ad. Vinterdragt	7/10 1923.	" " 94. " 19. " 21.	" 19-23.
♀ ad. "	23/12 1924.	" " 91. " 19. " 22.	" 19,5-23,5.
♀ ad. Rensommerd.	23/4 1929. Meklong.	" 91. " 18,5. " 21,5.	" 18-23.

Endvidere foreligger i min samling:

♂ juv.	27/9 1918. Pegu, Birma.	V. 91. N. 19. T. 22.	Mellemtå 19-24.
♂ juv.	8/10 1921. Yonakuni Island, Riukiu, Japan.	" 93. " 18. " 22.	" 20-23.

Langtået Dværgryle kan altid kendes fra de andre Dværgrylearter (*C. minuta*, *C. ruficollis*, *C. temminckii*, *C. minutilla*) på de lange tæer. I ovenstående mål er mellemtåen angivet målt uden klo (forrest) og med klo (bagest). De tilsvarende mål på mellemtå er for rækker af følgende arter:

<i>C. minuta</i>	14-18—16-19.
<i>C. ruficollis</i>	14-17—16-19.
<i>C. temminckii</i>	14-16,5—16-19,5.
<i>C. minutilla</i>	15-19—17-20,5.

Det fremgår heraf, at de nævnte mål er betydeligt større hos *C. subminuta*, så store, at de giver en sikker artsbestemmelse. Selve mellemfoden er derimod ikke længere end hos de andre.

I vinterdragt og i den unge fugls dragt er den en del mørkere end *ruficollis* og *minuta* uden dog at være så mørk som *C. temminckii* i vinterdragt; rygsideens fjer har store, sorte, iøjnefaldende midterpartier omgivet af grå rande. Halens sidefjer er grå, ikke hvide som hos *C. temminckii*. Den har betydelig mindre hvidt på skafterne af håndsvingfjerene end de andre arter, idet ren hvid farve væsentligt kun ses på skaftet af første svingfjer.

Nærmest beslægtet er den øjensynligt med den amerikanske Dværgryle, *Calidris minutilla* (Vieillot); begge har lyse fødder og grå ydre halefjer. Men *C. minutilla* har meget kortere tæer.

7 skind af *C. minutilla* i min samling (Massachusetts, Georgia, North Dakota, Californien og Venezuela) har målene:

Vinge 88—91. Tarse 18—20. Mellemtå 15-19—17-20,5.

Forskellen i mellemtåens længde er her iøjnefaldende nok;

også mellemfoden er lidt kortere end hos *C. subminuta*, omend ikke meget. Skindet fra Venezuela er i ren vinterdragt, noget slidt; det synes ikke at afvige i farve fra de siamesiske *C. subminuta* i vinterdragt. Fra Nordamerika er der to unge fugle og fire gamle i ren, frisk anlagt sommerdragt; oversiden er i denne meget mørkere end hos den europæiske Dværgryle (*C. minuta*) og ligeledes mørkere end tilsvarende dragt hos *C. subminuta*; det eneste skind af denne, som har ren, frisk sommerdragt, er ♀ ²³/₄ 1929, Meklong; den er lysere og for hele oversidens vedkommende meget mere rød end amerikanerne; skulderfjerene og et lille parti midt på ryggen med meget lyse rande, kontrasterende mod de andre rygfjers røde rande.

De tre *C. subminuta* i den unge fugls dragt, ♂, ³⁰/₉, Bangkok, og fuglene fra Birma og Riukiu-øerne, har mørkere overside end europæisk *C. minuta* i tilsvarende dragt, idet de lyse, rødbrune fjerrande er mindre fremtrædende, og navnlig mangler hos *C. subminuta* i denne dragt de hvide fjerrande, der hos *C. minuta* ses så fremtrædende på skulderfjerene. I det hele har *C. subminuta* et jævner, mere ensformet mørkt udseende; baghalsen har ikke den afstikkende, lysere grå farve som hos *C. minuta*. Fuglen fra Pegu har lidt bredere rødlig fjerrande på oversiden end den unge siameser, idet de er noget mindre slidte.

Arten er ynglefugl i Østsibirien til Kamtchatka, Kommandørøerne og Kurilerne, muligvis også på Sakhalin (J. L. PETERS, 1934, 2, p. 283).¹⁾ Den synes at være regelmæssig vintergæst i Siam. Er truffet i Australien. For Nord-Siam anfører DEIGNAN, 1945, 125: "The long-toed stint seems to be a species of considerable rarity, and I know of only four specimens from our provinces. . . . [Disse nævnes]."

***Limicola falcinellus falcinellus* (Pontoppidan) og
Limicola falcinellus sibirica Dresser.**

Af Kærløberen er ialt modtaget 21 skind, hvoraf 4 senere er afgivet andetsteds. Af de resterende 17 stykker er 7 ♂♂ og 10 ♀♀.

¹⁾ Om yngleforhold, rede og æg, se H. JOHANSEN, Dansk Orn. For. Tidsskr. 43, 1949, p. 101.

Heraf er i frisk anlagt sommerdragt:

♂ ad.	21/4	1927.	Bang Hia ved Menam.	V. 106.	N. 29.	T. 22.
♀ ad.	20/4	1927.	" " " "	" 107.	" 29.	" 23.
♀ ad.	27/4	1927.	" " " "	" 111.	" 33.	" 23.
♀ ad.	25/4	1927.	" " " "	" 107.	" 30,5.	" 22.

I slidt sommerdragt med iblandede friske vinterfjer:

♀ ad.	2/9	1924.	Lacon, Peninsular Siam.	V. 110.	N. 35.	T. 23.
♀ ad.	4/9	1924.	" " "	" 106.	" 34.	" 22.

De øvrige er i rene vinterdragter, dels frisk anlagte, dels slidte, fra månederne september, oktober, november, januar og marts. Lokaliteten er Lacon, Bang Hia, Laad Yai ved Meklong og Tachin. Unge fugle er ikke tilstede.

Målenes variationsbredde i den samlede, forhåndenværende række er:

♂:	V. 104—108.	N. 27—32.	T. 21—22,5.
♀:	" 102—112.	" 28—35.	" 21—24.

Muligvis er enkelte af fuglene fejlagtigt kønsbestemte af indsamlerne.

Den østasiatiske Kærløber er opstillet som racen *Limicola falcinellus sibirica* Dresser. Den er noget lysere end den typiske form, navnlig skal sommerdragtens lyse og røde rande på rygferene være bredere, mere iøjnefaldende; undersiden skal være svagere plettet.

ROBINSON & CHASEN (1936, 3, p. 164) opfører de i Bagindien (incl. Siam) truffne individer som formen *L. f. sibirica*, medens den typiske race er truffet i Nordvest-Indien om vinteren.

Det er væsentligt sommerdragten, der er velegnet til sammenligninger ved racebestemmelse. Af den typiske, vestlige form har i egen samling kun foreligget i fuldt udfarvet dragt: ♂ ad. 7/6 1907. Lule Lapmark, Sverige. Den er meget mørk på oversiden (som er noget afslidt); røde fjerrande ses så godt som ikke. Europæiske fugle i vinterdragt haves ikke.

Fra Universitetets Zoologiske Museum, København, er villigst laant mig til sammenligning følgende i sommerdragt:

Fra Danmark:

♂ ad.	13/5	1892.	Tårnby Fæled, Amager (K. Andersen).	V. 106.	N. 31.	T. 21.
♂ ad.	13/5	1892.	" " " (" ").	" 103.	" 31.	" 21,5.
♂ ad.	25/5	1912.	Eskildø, Roskilde Fjord (Schiøler).	" 97.	" 31.	" 21.

Disse tre er ens; fjerene meget friske. Overhoved sort uden rødt, med meget svage, lyse fjerbræmmer. Hele oversiden med gråhvide og svagt lysebrune fjerrande; inderste, forlængede armsvingfjer dog med noget rødlig rande.

♂ ad. $\frac{24}{5}$ 1912. Eskildø, Roskilde Fjord (Schiøler). V. 105. N. 31,5. T. 21.
♂ ad. $\frac{25}{5}$ 1912. " " " (Christiani). " 105. " 28. " 23.

Begge: Overhovede sort med svage, lyse bræmmer. Overside mørk, fjerrande smalle, lysebrune; forlængede armsvingfjer med smalle røde rande.

♂ ad. $\frac{16}{7}$ 1918. Store Magleby, Amager (H. Pedersen). V. 114. N. 30. T. 22.

Overside noget falmet og slidt, dog ikke stærkt; smalle lysebrune fjerrande bevarede på de fleste fjer.

♂ ad. $\frac{24}{7}$ 1903. Amager (Schiøler). V. 102. N. 30. T. 23.

Oversidens fjer har de lyse rande omtrent afslidte; totalindtrykket næsten helt sort; midtryggen er rent sort.

♀ ad. $\frac{13}{5}$ 1892. Tårnby Fæled, Amager (K. Andersen). V. 105. N. 31,5. T. 23.

Ganske som de to hanner fra samme sted; ikke mattere.

♀ ad. $\frac{22}{5}$ 1912. Eskildø, Roskilde Fjord (H. Pedersen). V. 106. N. 30. T. 20,5.

Overside frisk. Overhovede sort med svage lyse bræmmer. Skulderfjer med gråhvide fjerrande. Forlængede armsvingfjer med smalle rødbrune rande.

Fra Lapland i yngleområde:

♂ ad. $\frac{28}{5}$ 1911.	Lule Lapmark (Christiani).	V. 111.	N. 29.	T. 22.
♂ ad. $\frac{9}{6}$ 1911.	" " "	" 104.	" 30.	" 21.
♂ ad. $\frac{7}{6}$ 1915.	" " (Schiøler).	" 103.	" 30.	" 21,5.
♂ ad. $\frac{14}{6}$ 1911.	" " "	" 104.	" 30,5.	" 22.
♀ ad. $\frac{7}{6}$ 1915.	" " "	" 109.	" 32.	" 23.
♀ ad. $\frac{14}{6}$ 1911.	" " "	" 109.	" 35.	" 23,5.
♀ ad. $\frac{14}{6}$ 1911.	" " (Christiani).	" 102.	" 30.	" 20,5.
♀ ad. $\frac{14}{6}$ 1911.	" " "	" 110.	" 33,5.	" 22.
(Alle samlede af G. Kihlen).				
♀ ad. $\frac{11}{6}$ 1895.	Gellivare Lapmark (G. Wedell-Wedellsborg).	" 106.	" 32.	" 21.

Hele rækken er meget ensartet. Overhovede sort med svage hvidgrå og brunlige bræmmer uden rødt. Oversidens fjerrande hos de fleste med let slid; de lyse rande noget smalle, på rygstriberne gråhvide, på de øvrige fjer, forlængede armsvingfjer indbefattede, rødbrune og brune. Helhedsindtryk mørkt. Udtalt røde fjer ikke tilstede hos nogen.

Fra Persien:

♀ ?ad. $31/5$ 1935. Sultanabad, Iran (Paludan). V. 110. N. 31,5. T. 23.

Frisk sommerdragt; synes ikke slidt. Overhoved sort med svage gråhvide bræmmer uden rødt. Baghals, ryg og vingedækfjer som de danske fra maj, specielt som ♂, $25/5$, Eskildø. Forlængede armsvingfjer næsten uden rødt. Er *Limicola falcinellus falcinellus*.

Fra Kina:

? $17/4$ 1888. Breaken Point, Kina (Wilnau). V. 104. N. 33. T. 21,5.

Sommerdragt. Overside ret mørk; brede hvide fjerrande ses kun i ringe omfang; de røde rande brede. Overhoved og detaillier kan ikke bedømmes på grund af stykkets slette stand. Efter lokalitet *Limicola falcinellus sibirica*.

Fra Siam, samlede af AAGAARD:

♂. $13/9$ 1912. Tapæ, Siam (Christiani). V. 106. N. 32. T. 23.

Vinterdragt. Enkelte sommerfjer på oversiden bevarede.

♂. $29/9$ 1926. Lacon (Salomonsen). V. 105. N. 29. T. 21.

Vinterdragt. Et par enkelte sommerfjer på overgump bevarede.

♂. $27/4$ 1927. Bang Hia (Salomonsen). V. 100. N. 30. T. 20.

Ryggens fjer for størstedelen fornyede, men er grå med brede sorte fjercentre, kun for enkeltes vedkommende med lidt rødt. Synes altså at anlægge en sommerdragt af væsentlig grå fjer med sort centrum (1. sommerdragt?). Overhovede uden rødt.

♀. $25/4$ 1927. Bang Hia (Salomonsen). V. 107. N. 32. T. 21.

Ren sommerdragt. Overhovede med brede hvidgrå fjerrande, men næsten uden rødt. Baghals meget lys, rødt kun ved overgang til forryg; denne, hele rygside og forlængede armsvingfjer med brede lyse fjerrande, det røde kun stærkt udviklet på forryg. Helhedsindtryk lyst. Må på grund af det lyse overhovede og den ret lyse overside trods lidet udtalt rødt henføres til *L. f. sibirica*, dog ikke meget udpræget.

I egen samling. Fra Siam.

Rene sommerdragter:

♂ ad. $21/4$ 1927. Bang Hia ved Menam. V. 106. N. 29. T. 22.

Overside: meget brede hvidgrå fjerrande; inden for disse en tydeligt rød bræmme om det sorte centrum. Overhovede

med brede lyse og rødligte rande, derfor meget lyst. Totalindtryk: meget lys med stærkt rødligt.

♀ ad. $\frac{20}{4}$ 1927. Bang Hia.

V. 107. N. 29. T. 23.

Ganske som foregående. Overside har meget brede hvidgrå rande med rødt indenfor. Overhovede lyst og rødligt.

♀ ad. $\frac{27}{4}$ 1927. Bang Hia.

V. 111. N. 33. T. 23.

Overside og overhovede: meget brede lyse fjerrande; men det røde er betydeligt mere iøjnefaldende end hos de 2 foregående. Totalindtrykket bliver sammenlignet med disse lidt mørkere og meget mere rødligt.

Disse 3 er sikkert udprægede *L. f. sibirica*. De er på hele oversiden meget forskellige fra alle de europæiske og det ene persiske skind.

♀ ad. $\frac{25}{4}$ 1927. Bang Hia.

V. 107. N. 30,5. T. 22.

Oversidens lyse fjerrande er smallere og meget mindre fremtrædende end hos de 3 foregående. Det rødligte er sparsommere og svagere. Overhovedet er næsten sort, i samme grad som på alle de europæiske skind, uden rødt. Forryg er meget mørk, som på europæerne, i kontrast til de 3 foregående. Er nærmest som skindet fra Sultanabad. Må opfattes som den typiske form *L. falcinellus falcinellus*.

De øvrige eksemplarer, 2 i fremskreden overgang til vinter-, resten i vinterdragt, lader sig vanskeligt bedømme angående race, da tilsvarende sammenligningsmateriale mangler. 3 unge fugle af racen *sibirica* haves fra Japan. Målene giver ikke holdepunkt for størrelsesforskel.

Der kan altså på grundlag af sommerdragterne siges, at begge de beskrevne racer af Kærløberen kommer som vintergæster til Siam og forbliver der, indtil yngledragt er fuldt udviklet i slutningen af april, hvorefter de drager nordpå til ynglesteder i Nordasien.

Efter antallet af indsamlede må den antages at være ret talrig som gæst i Siam.

RILEY (1938, p. 96) nævner forekomster fra Nakon Sritamarat og Patani [Peninsular Siam] og munden af Menam.